

Sisekaitseakadeemia

Politseikolledž

Valdo Arula

PK040

PROKURATUUR KOHTUEELSE MENETLUSE
TAGAJANA KRMS § 213 MÕTTES IDA
POLITSEIPREFEKTUURI NÄITEL

Lõputöö

Õppejõud:

Riina Kroonberg

Tallinn 2009

ANNOTATSIOON

SISEKAITSEAKADEEMIA

Kolledž: politsei	Kuu ja aasta: mai 2009
Töö pealkiri: Prokuratuur kohtueelse menetluse tagajana KrMS § 213 mõttes Ida Politseiprefektuuri näitel.	
Töö autor: Valdo Arula	allkiri:
<p>Käesolev lõputöö koosneb 36 leheküljest ja on koostatud 7 erineva allika põhjal. Töö on kirjutatud eesti keeles, selle võõrkeelne kokkuvõtte vene keeles.</p> <p>Teema valiku üheks põhjuseks on selle aktuaalsus, mis seisneb selles, et ühiskond pöörab erilist tähelepanu kuritegevuse ohjeldamisele. Samas on hakatud vähendama kriminaalpolitsei koosseisu, mis 2008.a. lõpuks pidi moodustama 30% prefektuuri isikkoosseisust. Sellega on suunatud paljud kriminaalpolitseinikud korrakaitsele tööle, ning korrakaitse ei menetle enam kriminaalasju, nende menetluses olevad kriminaalasjad on üle antud kriminaalpolitsei menetlusele. See eeldab, et kriminaalpolitsei peab väga efektiivselt kasutama olemasolevaid ressursse.</p> <p>Töö eesmärgiks on välja selgitada kas prokuratuuri juhtimisel on tagatud efektiivne kuritegude menetlemine ressursse võimalikult otstarbekalt ära kasutades. Samuti selgitada välja probleemid ja põhjused, kui esineb ressursi raiskamist .</p> <p>Uuritavaks objektiks oleks kriminaalmenetlus Ida-Politseiprefektuuris aastatel 2004-2008, selle tulemuslikkus aastate võrdluses.</p> <p>Uurimismeetodid on:</p> <ol style="list-style-type: none">1. kriminaalmenetluse analüüs, kus on 2004-2007. aastatel Ida Politseiprefektuuris2. intervjuud Viru Ringkonnaprokuratuuri prokuröridega ja küsitluse läbiviimine Ida-Politseiprefektuuri kriminaalosakonna menetlejate seas.	
Võtmesõnad : menetluse tulemuslikkus, prokurör kriminaalmenetluse juhina, ratsionaalne ressursside kasutamine	
Keywords: Продуктивность расследования, прокурор руководителем производства, рациональное использование ресурсов	
Säilitamise koht:	
Kaitsmisele lubatud:	
Juhendaja:	allkiri:

SISUKORD

ANNOTATSIOON	2
SISUKORD	3
SISSEJUHATUS	4
1. PROKURATUUR	5
1.1 Prokuratuuri koosseis Ida PP piirkonnas	5
1.2 Prokuratuuri tööjaotus Ida PP piirkonnas	5
1.3 Prokuratuuri ülesanded kriminaalmenetluses	6
2. POLITSEI	7
2.1 Kriminaalpolitsei isikkoosseis Ida PP-s	7
2.2 Menetlejate tööjaotus Ida PP-s	7
2.3 Menetlejate ülesanded kriminaalmenetluses	8
3. PROKURATUURI JA POLITSEI OMAVAHELINE KOOSTÖÖ	9
4. UURIMISTÖÖ METOODIKA JA TULEMUSED	12
4.1. Uurimistöö eesmärk ja taustinfo	12
4.2. Statistiliste andmete analüüs	12
4.3 Menetlejate küsitlus	18
4.4 Prokuröride küsitlus	22
4.5 Uurimistöö järelused ja ettepanekud	29
KOKKUVÕTE	32
VIIDATUD ALLIKATE LOETELU	35
TABELITE JA JOONISTE LOETELU	36

SISSEJUHATUS

Autor on valinud käesoleva lõputöö teemaks prokuratuur kohtueelse menetluse tulemuslikkuse tagajana KrMS § 213 mõttes Ida Politseiprefektuuri näitel. Teema valiku põhjenduseks on igapäevane ametialane kokkupuude kriminaalmenetlusega ja probleemidega, et menetlejal tekivad küsimused erinevate prokuröri nõudmisel läbi viidavate menetlustoimingute vajalikkusest ja otstarbekusest kriminaalasjades.

Lõputöö eesmärgiks on välja selgitada kas prokuratuuri juhtimisel on tagatud efektiivne kuritegude menetlemine ressursse võimalikult otstarbekalt ära kasutades. Samuti selgitada välja probleemid ja põhjused, kui esineb ressursi raiskamist.

Käesoleva lõputöö raames viis autor läbi intervjuud Viru Ringkonnaprokuratuuri prokuröridega, kes tegelevad eelkõige prioriteetsete ja raskete isikuvastaste kuritegude menetlemisega ja küsitluse Ida Politseiprefektuuri kriminaalosakonna menetlejate seas, kes tegelevad samuti prioriteetsete kuritegude ja raskete isikuvastaste kuritegude menetlemisega

Autor on töös esitanud järgmise hüpoteesi: kriminaalmenetluse tulemuslikkus prokuratuuri juhtimisel on saavutanud taseme, kus kohtueelne menetlus viiakse läbi võimalikult ratsionaalselt ressursse kasutades

1. PROKURATUUR

1.1 Prokuratuuri koosseis Ida PP piirkonnas

Viru Ringkonnaprokuratuuri tööpiirkonnaks on Viru Ringkonnakohtu tööpiirkond ehk Ida-Virumaa ja Lääne-Virumaa. Piirkonna suurimates linnades Narvas, Kohtla-Järvel ja Rakveres asuvad ka ringkonnaprokuratuuri osakonnad. Väikseimas – Rakvere – osakonnas tegutseb lisaks vanemprokurörile kolm ringkonnaprokuröri ja kolm prokuröri abi. Narva osakonnas on lisaks vanemprokurörile kolm ringkonnaprokuröri ja viis prokuröri abi. Suurim on Kohtla-Järve osakond, kus lisaks vanemprokurörile tegutseb viis ringkonnaprokuröri ja viis prokuröri abi. Samuti töötavad Kohtla-Järvel kaks eriasjade prokuröri, kelle ülesandeks on tegeleda projektipõhiselt prioriteetsete kuritegudega piirkonnas. Kõik teised prokurörid on teatud suunitlusega tegelemaks konkreetset liiki kuritegudega. Üldiselt jaguneb töö Viru Ringkonnaprokuratuuris territoriaalsel põhimõttel. Kõiki ringkonnaprokuratuuri osakondi abistab piirkondlik haldustalitus. (prokuratuur....12.01.2009)

1.2 Prokuratuuri tööjaotus Ida PP piirkonnas

Täpsem tööde jaotus prokuröride vahel määratakse Viru Ringkonnaprokuratuuri juhtivprokuröri käskkirjaga. Nimetatud käskkirjas on täpselt piiritletud, millised kuriteod ja millises piirkonnas kellegi töövaldkonda kuuluvad ja kes prokuröridest keda asendab. Nimetatud tööjaotuskavas on enamuses jaotatud KarS-i paragrahvide järgi kindlas piirkonnas toime pandud kuriteod konkreetse prokuröri juhtida. Kuid mõne prokuröri tööülesanded on seotud mingi konkreetse talitusega olenemata kutiteo toimepanemise kohast kas Ida-Virumaal või Lääne-Virumaal. Näiteks Viru Ringkonnaprokuratuuri eriasjade prokuröri Innokenti Menšikovi tööülesannetes on kirjas, et ta tagab kriminaalmenetluse seaduslikkuse ja esindab riiklikku süüdistust Ida Politseiprefektuurijuhtimise Organiseeritud kuritegevuse talituse ametnike menetlevates kriminaalasjades, samuti Ida Politseiprefektuuri Narva politseiosakonna tööpiirkonnas KarS §-des 184-189 ja 268 toimepandud kuritegudes ning lahendab neis

kriminaalmenetlustes esitatud kaebusi. Samuti koordineerib Viru Ringkonnaprokuratuuri prokuröride tegevust narkootikumidega seotud kuuritegude vastases võitluses ja asendab eriasjade prokuröri Anti Aitsenit. (KK nr VRP-1/08/4)

Lisaks tööjaotuskavas ette nähtud kuritegudele võib prokurör sattuda juhtima menetlust sellises kuriteos, mis ei ole käskkirja järgi tema ülesandeks pandud. Töövälisel ajal on prokuröridel valvegraafik, et vajadusel tagada prokuröri osavõtt vajalikust edasilükkamatust toimingust. Näiteks raske isikuvastase kuriteo – tapmise puhul sõidab ka prokurör sündmuskohale ja juhendab vajadusel uurijat.

1.3 Prokuratuuri ülesanded kriminaalmenetluses

Prokuratuur on Justiitsministeeriumi valitsemisalas olev valitsusasutus. Prokuratuuriseaduse alusel osaleb prokuratuur kuritegude tõkestamiseks ja avastamiseks vajaliku jälitustegevuse planeerimises; juhib kohtueelset kriminaalmenetlust, tagades selle seaduslikkuse ja tulemuslikkuse; esindab kohtus riiklikku süüdistust ning täidab muid seadusega prokuratuurile pandud ülesandeid. Kriminaalmenetluse juhina suunab prokurör uurijat tõendite kogumisel ja vastavalt tuvastatud asjaoludele otsustab isikule süüdistuse esitamise. (Prokuratuur....10.04.2009)

Kohtueelse menetluses kogutakse tõendusteavet ning ühtlasi selgitatakse välja, kuivõrd tõenäoline on see, et kuriteo asjaolusid on võimalik kohtulikult arutamisel tõendada. Selle menetlusstaadiumis luuakse alus süüdistusakti koostamisele. Oluline on, et kohtueelses menetluses otsustatakse ka selle üle, kas otstarbekuse põhimõtte alusel kasutada alternatiive süüdistusakti koostamisele. Nii otsustatakse kohtueelses menetluses küsimus sellest, kas kriminaalmenetlus lõpetada otstarbekuse kaalutlustel või jätkata menetlust ning koostada süüdistusakt. Kohtueelses menetluses otsustatakse ka küsimus sellest, kas kriminaalmenetlust jätkata üldkorras või kasutada mõnda lihtmenetluse vormi. (Kerganberg, Sillaots 2006:258)

2. POLITSEI

2.1 Kriminaalpolitsei isikkoosseis Ida PP-s

Ida Politseiprefektuuri tööpiirkonnas on kolm politseiosakonda: Rakvere, Jõhvi ja Narva. Kuni 31.12.2007 kehtiva struktuuri järgi kuulusid kriminaaltalitused kohalike politseijaoskondade koosseisu. Kriminaalosakonna koosseisu kuulusid narkokuritegude talitus, organiseeritud kuritegevuse talitus ja majanduskuritegude talitus. Kuni 2007.a. lõpuni töötas kohalikes kriminaaltalitustes Narva politseiosakonnas 52, Jõhvi politseiosakonnas 47 ja Rakvere politseiosakonnas 34 kriminaalpolitseinikku.

Alates 1.jaanuarist 2008 on Narva, Jõhvi ja Rakvere kriminaaltalitused liidetud kriminaalosakonna koosseisu, et tööd ühistel alustel organiseerida. Samas kriminaalpolitseinike arvu vähendatud pidevalt, mis kestab edasi tänaseni. Varem suunati kehvamate töönäitajatega ametnikud korrakaitseosakonda tööle. Nüüd vähendatakse ametnikke pensionile minejate arvelt. Kui keegi lahkub talitusest, siis uut ametnikku asemele ei võeta. Hetkel Narva kriminaaltalituses 44, Jõhvi kriminaaltalituses 42, Rakvere kriminaaltalituses 26. Kokku territoriaalsetes talitustes vähenenud kriminaalpolitseinike arv 133-lt 112-le ehk 21 ametniku võrra. Kriminaalosakonna organiseeritud kuritegevuse talituses töötas enne 8 ametnikku, nüüd 7 ametnikku. Narkokuritegude talituses on endise 18 ametniku asemel samuti üks ametnik vähem, ehk 17 ja majanduskuritegude talituses on 18 ametnikku nagu varem. See tõstab märgatavalt töökoormust ühe ametniku kohta

2.2 Menetlejate tööjaotus Ida PP-s

Igas politseiosakonnas on tööjaotus täiesti erinev olnud kuni 2007 aasta lõpuni. Rakvere politseiosakonnas ei olnud päris eraldi jälitusametnikke. Oli küll ametnikud, kes tegelesid jälitustööga, kuid nemad tegelesid kõikide sündmustega alates sündmuskohale väljasõidust, alustasid ja menetlesid kriminaalasju. Menetleja kätte jõudsid kriminaalasjad siis, kui oli leitud kuriteos kahtlustatav ja üle kuulatud. Ainult raskemate kuritegude puhul, näiteks tapmise puhul alustas uurija kriminaalasja. Täiesti vastupidiselt oli töö korraldatud

Narvas, kus pea igale sündmuskohale sõitsid nii uurija, kui ka jälitaja ning igaüks tegeles oma tööga. Talituste liitmine kriminaalosalakonna koosseisu on alates 2008 aasta algusest muutnud kogu töökorralduse ühtseks. Kriminaalasja alustab ja seda menetleb uurija ja jälitustööga tegeleb jälitusametnik.

2.3 Menetlejate ülesanded kriminaalmenetluses

Menetleja ülesanded kriminaalmenetluses on kirjeldatud KrMS § 32 lg1-s kus on öeldud, et uurimisasutus teeb käesolevas seadustikus sätestatud menetlustoiminguid iseseisvalt, kui menetlustoiminguks ei ole vaja kohtu luba või prokuratuuri luba või korraldust. Kuna kehtiva kriminaalmenetluse seadustiku järgi on just uurimisasutus kriminaalmenetluse subjektiks, siis konkreetsete ametnike ülesanded määratakse asutusesiseselt põhimäärustega ja ametijuhenditega.

3. PROKURATUURI JA POLITSEI OMAVAHELINE KOOSTÖÖ

Käesolev kriminaalmenetluse seadustik hakkas kehtima 1.07.2004.a. Vastu võeti seadus 12.02.2003. Enne seda oli prokuratuuri roll kriminaalmenetluses järelevalve teostamine. Uue kriminaalmenetlusega pandi prokuratuurile ülesandeks kriminaalmenetlust juhtida. Kuna tegemist on erinevate ministeeriumide alluvuses olevate asutustega, siis on enne seaduse eelnõu koostamist arutatud võimalikke variante, kas jätta prokuratuurile järelevalve roll või anda õigus kriminaalmenetlust juhtida ja sellesse sekkuda kogu menetluse käigus.

Seaduse eelnõu kohaselt toimus oluline muutus kriminaalmenetluse subjektide osas. Kui varasemalt olid kriminaalmenetluse subjektideks prokurör ja uurija, kui ametiisikud, siis uue kriminaalmenetluse seadustiku järgi on kriminaalmenetluse subjektideks prokuratuur ja uurimisasutus tervikuna ja prokurör ja uurija esindavad neid asutusi. Prokuratuuri osas on taoline muudatus tegelikult kehtiva prokuratuuriseaduse põhimõtete loogiliseks arenguks kriminaalmenetluses, sest prokuratuuriseaduse kohaselt käsitletakse prokuratuuri kui tervikut ning prokurörid vaid esindavad seda. Uurimisasutuse osas võimaldab taoline lähenemine aga lahendada terve rea praktilisi probleeme, nagu näiteks uurimisjuht, erinõuete esitamine, tööpiirkonnad jne, mis kõik on edaspidi lahendatavad asutusesiseste töökorralduslike meetmetega, vajamata enam seaduse tasandil reguleerimist. (Kergandberg; Pikamäe 2008:558)

Politsei ja prokuratuur on ka erinevate organisatsioonikultuuridega asutused. Politseis on oma juhtimisstruktuur, kriminaaltalituse juhile alluvad teenistuslikult ametnikud, kes reaalselt viivad läbi kriminaalmenetlust. Ringkonnaprokuratuurides juhivad tööd juhtivprokurörid ja prokuratuuri osakondades vanemprokurörid. Samas on mõlema asutuse eesmärgiks võimalikult tulemuslikum ja efektiivsem töö, mis nõuaks võimalikult vähe ressursse parima tulemuse saavutamisel. Kriminaalmenetluse sätestamise üheks eesmärgiks peab kindlasti olema menetlusasutuste tulemuslikumaks ja säästlikumaks tööks ning seeläbi maksumaksja raha efektiivsemaks kasutamiseks sobiva õigusliku keskkonna loomine, mis esmajoonel eeldab selget vastutuse jaotust vastava ühiskonnaelu valdkonna korraldamise eest (Aas 2000:584).

Ka kriminaalmenetluskoodeksis oli tehtud muudatusi selles suunas, et prokurör võis politseile anda ülesandeks kriminaalmenetlus viia läbi mingeid menetlustoiminguid ja ka vajadusel ise menetlustoiminguid läbi viia. See viitas asjaolule, et suund on prokuröri õigust laiendamisele kriminaalmenetluses.

Enne seaduseelnõu vastuvõtmist arutati ka võimaluse üle viia kriminaalmenetlusega tegelevad politseiametnikud üle justiitsministeeriumi alluvusse, kuid see võimalus oli raskendatud, sest politseile üldiselt on pandud laiemad ülesanded, kui ainult kriminaalmenetlus. Politsei tegeleb ka avaliku korra tagamisega, preventsiiooniga jne. Vajadusel teostavad ka kriminaalpolitseinikud avaliku korra tagamiseks vajalikke ülesandeid. Samuti oli kriminaalmenetluse korrektseks reguleerimiseks vajalik määrata kindlaks kohtueelsete menetlusorganite ring, s.t otsustada, kas pädevust evivad ainult kohtueelse menetluse asutused või anda iseseisva organi staatus ka vastavate asutuste teenistujatele.

Eeldusel, et Eesti tulevases kriminaalmenetluses säilivad iseseisvate valitsusasutustena nii prokuratuur kui ka politsei, oli kohtueelne menetlus võimalik üles ehitada põhimõtteliselt kahte moodi. Esiteks lugeda kogu kohtueelse menetluse eest vastutavaks üks neist ja teisele anda piiratud võimalused teatud menetlustoimingute läbiviimiseks mõne organisatsiooniõigusliku instituudi alusel. Teiseks oli võimalus kohtueelne menetlus lahutada kaheks eraldiseisvaks etapiks, kus kumbki tegutseks omal vastutusel ja ei omaks sekkumisvõimalust teise tegevusse.

Organisatsiooniõiguslikult on teine lahendus loomulikult lihtsam, samas on aga karistusõiguse realiseerimise seisukohast problemaatiline kohtueelse menetluse jagamine sellisteks iseseisvateks lõikudeks, ilma et kannataksid kriminaalmenetluse tegelikud eesmärgid.

Materiaalne karistusõigus määrab kindlaks karistatavate tegude tunnused ja nende tagajärjed.

Et vastavad normid täidaksid oma funktsiooni, milleks on inimese vabaks arenguks ning selle tagamiseks loodud sotsiaalse süsteemi toimimiseks vajalike elementaarsete eelduste kindlustamine, peavad nad olema ka tegelikult ellu viidavad. Seega on vajalik õiguslikult määratletud menetlus, mille abil oleks võimalik karistatavaid tegusid tuvastada, vajadusel seaduses ettenähtud sanktsioon määrata ja see täide viia. Seejuures tuleb õiguslikult määratletud menetluse all mõista kolme samaaegselt kehtivat ja üksteist piiravat printsiipi:

1)menetluseeskirjad peavad võimaldama efektiivselt tuvastada materiaalsed tõde ja sellele tuginedes rakendada karistusõigust,

2)samaaegselt peavad nad määrama kindlaks piirid, millest menetlusorganid ei tohi üle astuda isiku põhiõigustesse ja -vabadustesse sekkumisel ja

3)need peavad looma võimaluse taastada õiguslik tasakaal ühiskonnas, mis nihkus paigast kuriteo toimepanemisega.

Kuigi iga kuritegu rikub õigusrahu ja tasakaalu taastamine eeldaks kõikidele kuritegudele reageerimist, ei ole üksikindiviidi ülimalt pidavas õigusriigis kriminaalmenetluse eesmärgiks kunagi leida tõde iga hinnaga, vaid ainult selleks seaduses lubatud hinnaga. Teisest küljest jälle ei lõpe karistusõiguse realiseerimine mitte süüdlasele karistuse mõistmisega, vaid õigusliku tasakaalu taastumine alles saab sealt alguse. Eriti tähtis on seda silmas pidada (vähemalt osaliselt) spetsiaalpreventiivsel karistusteoorial põhineva karistusõiguse puhul, kuna sellisel juhul peab menetlus legitimeerima (või vähemalt seda võimaldama) karistuse ka kurjategija jaoks, s.t süüdistataval ei tohi näiteks tekkida tunnet, et tema saatuse üle otsustamisel ei sõltu temast nagunii midagi. Mida enam materiaalse karistusõiguse realiseerumise protsessi tükeldatakse ja mida rohkem erinevaid menetlusorganeid sellesse protsessi kaasatakse, seda suurem on aga oht, et teatud menetlusstaadiumis mõni eelnimetatud eesmärkidest teised varjutab. (Aas 2000:585-286)

4. UURIMISTÖÖ METOODIKA JA TULEMUSED

4.1. Uurimistöõ eesmärk ja taustinfo

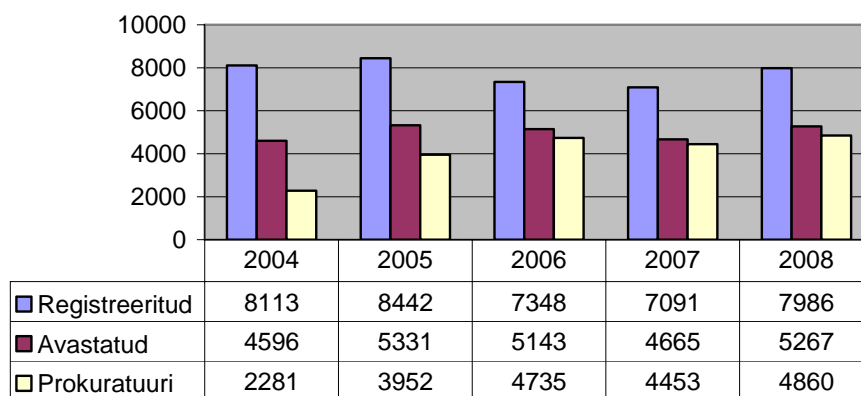
Uuringu eesmärgiks on selgitada välja, kas prokurörid reaalselt juhivad menetlust, milliste toimingutega, ja kas sellega on tagatud menetluse tulemuslikkus võimalikult ratsionaalselt ressursse kasutades.

Töö autor viis läbi intervjuud Viru Ringkonnaprokuratuuri prokuröridega, kes tegelevad prioriteetsete kuritegude ja raskete isikuvastaste kuritegude menetlemisega. Samuti viidi läbi küsitlus Ida Politseiprefektuuri uurijate seas, kes tegelevad prioriteetsete kuritegude ja raskete isikuvastaste kuritegude menetlemisega.

Uuringu käigus analüüsis töö autor kuritegude statistilisi andmeid aastatel 2004-2008 Ida Politseiprefektuuri tegevuspiirkonnas. Eraldi on vaadeldud statistikat narkokuritegude ja raskete isikuvastaste kuritegude osas- kuritegude üldarvu, avastatud kuritegude arvu ja prokuratuuri saadetud kuritegude arvu.

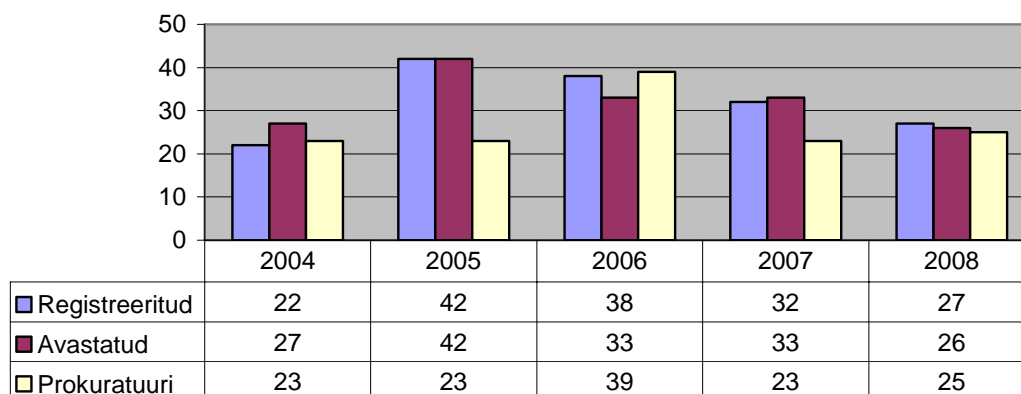
4.2. Statistiliste andmete analüüs

Registreeritud kuritegude üldarv Ida Politseiprefektuuri tööpiirkonnas on 2005. aastal kasvanud 2004 aastaga võrreldes 329 kuriteo võrra. Samas on ka kasvanud kuritegude avastamine 735 fakti võrra ja prokuratuuri on saadetud 1671 kriminaalasja rohkem, kui 2004. aastal. 2006 aastal kuritegevus vähenes 1094 fakti võrra, avastatud kuritegude arv langes 188 võrra, kuid prokuratuuri saadeti 783 kriminaalasja rohkem, kui 2005 aastal. 2007 aastal vähenes kuritegevus veelgi 257 fakti võrra võrreldes 2006 aastaga ja vähenes ka avastamine 478 ning prokuratuuri saatmine 282 kriminaalasja võrra. 2008 aastal suurenes kuritegude arv 895 kuriteo võrra, avastati 602 kuritegu rohkem ja prokuratuuri saadeti 407 kriminaalasja rohkem.

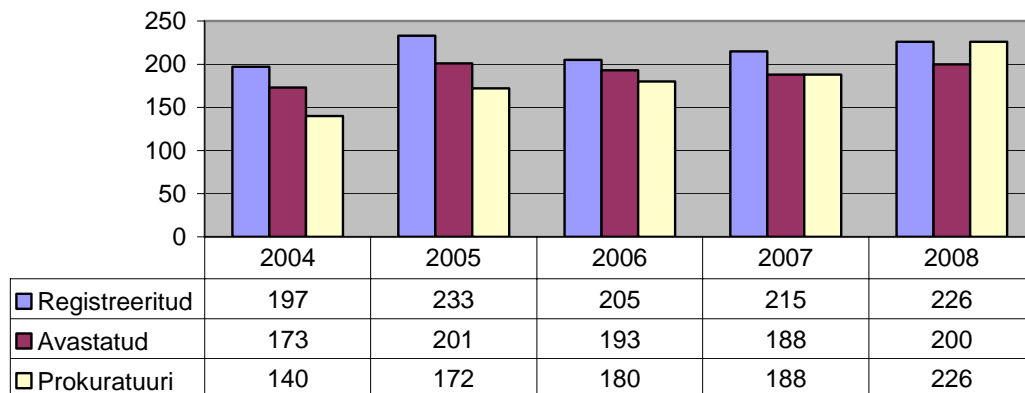
Joonis 1. Kuritegude üldarv perioodil 2004-2008, registreeritud kuritegude arv, avastatud ehk kahtlustatav on kindlaks tehtud ja prokuratuuri saadetud kriminaalrajade arv

Raskete isikuvastaste kuritegude arv 2005 aastal kasvas 2004 aastaga võrreldes 20 kuriteo võrra, avastati 15 kuritegu rohkem ja prokuratuuri saadeti sama arv 23 kriminaalrajaga nagu 2004 aastal. 2006 aastal vähenes tapmiste arv 4 kuriteo võrra, avastati 9 kriminaalrajaga vähem ja prokuratuuri suudeti saata 16 kriminaalrajaga rohkem. 2007 aastal vähenes tapmiste arv veel 6 fakti võrra võrreldes eelneva aastaga, avastati samapalju ehk 33 kuritegu ja prokuratuuri saatmine vähenes 16 kriminaalrajaga võrra. 2008 aastal vähenes tapmiste arv 5 kuriteo võrra, avastati 7 kuritegu vähem kui 2006 aastal, aga prokuratuuri saadeti kaks kriminaalrajaga rohkem.

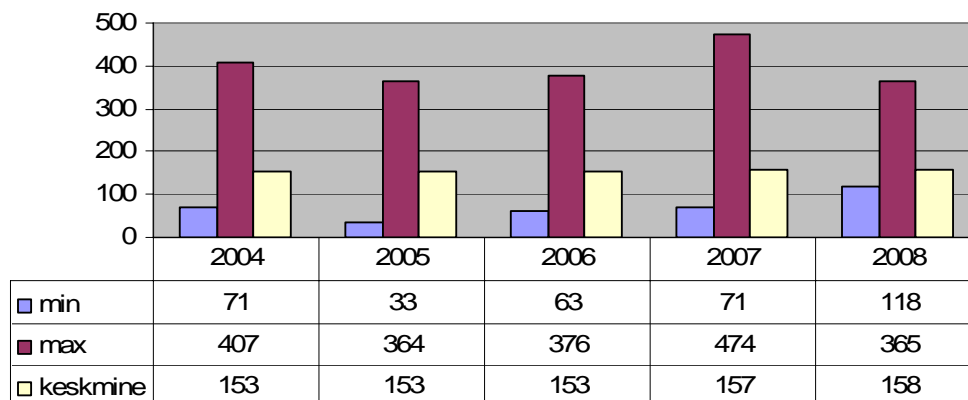
Joonis 2. Raskete isikuvastaste, nagu tapmised, mõrvad, kuritegude arv perioodil 2004-2008, registreeritud kuritegude arv, avastatud ehk kahtlustatav on kindlaks tehtud ja prokuratuuri saadetud kriminaalrajade arv

Rahvatervisevastaseid ehk narkokuritegusid oli 2004 aastal registreeritud Ida Politseiprefektuuri territooriumil 187, neist avastatud ehk isik kahtlustatavaks tunnistatud 173 kriminaalasjas ja prokuratuuri saadetud 140 kriminaalasja. 2005 aastal registreeriti 46 kuriteo episoodi rohkem, avastati 28 episoodi rohkem ja prokuratuuri saadeti 32 kriminaalasja rohkem. 2006 aastal narkokuritegude arv vähenes 28 episoodi võrra, avastati 8 kriminaalasja vähem, kuid prokuratuuri saadeti 8 kriminaalasja rohkem, kui 2005 aastal. 2007 aastal alustati menetlust 10 kriminaalasja võrra rohkem, kui eelneval aastal, kahtlustatavaks tunnistati isik 5 kriminaalasjas vähem, kui eelneval aastal, aga prokuratuuri saadeti 8 kriminaalasja eelnevast aastast rohkem. 2008 aastal alustati menetlust 11 kriminaalasja võrra rohkem, kui 2007 aastal, kahtlustatav tehti kindlaks 12 fakti võrra rohkem ja prokuratuuri saadeti 38 kriminaalasja rohkem, kui 2007 aastal.

Joonis 3. Rahvatervisevastaste kuritegude arv perioodil 2004-2008, registreeritud kuritegude arv, avastatud ehk kahtlustatav on kindlaks tehtud ja prokuratuuri saadetud kriminaalasjade arv

Menetluste pikkuste analüüsimisel selgub, et menetluste pikkus kasvab. Tapmiste kriminaalasjade menetluste pikkuse analüüs näitab, et 2004-2006 aastatel oli keskmiseks menetluse pikkuseks 153 päeva alates kahtlustatavaks tunnistamisest kuni prokuratuuri saatmiseni. Aastal 2007 oli see arv aga 157 päeva ja 2008 aastal 158 päeva.

Joonis 4. Tapmiste kriminaalajade menetluspikkused 2004-2008 aasta võrdluses

Alaealiste kuritegevuse analüüs näitab, et Ida Politseiprefektuuris on puuduseid just alaealiste poolt toime pandud kuritegude menetlemisel. Aastatel 2004-2007 ei peetud nimetatud kuritegude kohta korrapärast arvestust ja samuti prokuratuuri poolne järelevalve oli nõrk. Menetlustähtajad on ületatud mitmekordselt. Ida Politseiprefektuuris on 2008 aastal edastatud prokuratuuri kohtueelse menetluse kokkuvõttega või prokuröri nõudmisel lõpetamiseks 268 kriminaalaja, mille keskmiseks menetlusajaks päevades on 68 kalendripäeva. Menetluspikkuse arvestamisel on lähtutud alaealise kahtlustatavana ülekuulamisest kuupäevast kuni menetleja poolt kohtueelse kokkuvõtte saatmiseni prokuratuuri. Võrdluseks võib tuua, et 2008 I poolaastal olid arvud 160 kriminaalaja ja 84 kalendripäeva.

268-st kriminaalajas 228 juhul oli menetlustähtaeg lühem kui 3 kuud, mis moodustab kõikidest menetletud kriminaalajasdest 85%. 2008 I poolaastal oli 160-st kriminaalajas 133 menetlustähtaeg lühem kui 3 kuud – seega 83%.

Kuigi keskmine menetlustähtaeg jäi I poolaastal lubatud 90 päeva piiresse, oli menetluses ka asju, millede menetlemise pikkus ulatus 1500 kalendripäevani. Ligi 17% menetletud kriminaalajasdes ei ole suudetud nn Laulasmaa deklaratsiooniga võetud prioriteete täita ega alaealiste menetlusstandardit järgida. I poolaastal oli selliseid kriminaalajasju, millede menetlusaeg oli pikem kui 300 kalendripäeva, menetluses 8.

Analüüsid 2008 II poolaastal alaealiste kahtlusalustega seotud kriminaalasjade menetlust ning selle pikkust, selgub, et 108-st kriminaalast 95 juhul ehk 88% oli menetlusaeg lühem kui 3 kuud.

2008 aastal jõudsid lahendini 268 kriminaalast. Nendest 185 olid alustatud 2008 aastal ja keskmiseks menetluspikkuseks kujunes 20 päeva. 168 kriminaalast puhul oli menetlusaeg lühem kui 3 kuud s.o 90%.

Samas jõudsid just tänu menetlusstandardite rakendamisele lahendini aastast 2003 menetluses olnud kriminaalast. Näiteks võib tuua, et 2008 I poolaasta 160-st kriminaalast 10 kriminaalast puhul oli menetlus alustatud ja alaealine kahtlustatavana ülekuulatud ajavahemikus 2003-2006. 9 kriminaalast menetlusaeg pikkuseks kujunes keskmiselt 800 päeva.

Kindlasti on mõjutanud menetlusaegade pikkust ka see, et 268-st kriminaalast on mitmeepisoodilisi kriminaalast 83, see moodustab menetlusotsuse saanud astjades 30%. Eraldi sai 268 kriminaalast puhul vaadeldud neid kriminaalast, kus kahtlustatavana on üle kuulatud mitu isikut ja neid oli 111 ehk 40% menetletud astjades. Antud analüüsist ei nähtu nende kriminaalastjade arvu eraldi, kus mitmeepisoodilise astja puhul oli teo toimepanijaks üks ja sama isik, samas ei nähtu ka selliste üheepisoodiliste kriminaalastjade arv, milles oli kahtlustus esitatud mitmele isikule.

Analüüsides ajavahemikku 1.01.2004-31.12.2008 on POLIS andmebaasis registreeritud kokku 300 prokuratuurist täiendavateks menetlustoiminguteks politseisse tagasi saadetud kriminaalast. Neist 35 tagasi saadetud kriminaalast on isikuvastastes ja narkootikumidega seotud kuritegudes, millest omakorda 22 kriminaalast on menetluses KarS § 121 järgi. Seega prioriteetsetes kriminaalastjades on tagasi saadetud prokuratuurist materjalid täiendavate menetlustoimingute läbiviimiseks kolmeteistkümmel korral. Kõik täiendavate menetlustoimingute läbiviimiseks tagastatud kriminaalastjad on olnud puudustega: puudulik kannatanu ülekuulamine, puudulik kahtlustatava ülekuulamine või täiendavate ekspertiiside tegemise vajadus. Kõik juhtumid on olnud vajalikud kriminaalastjas tõe tuvastamiseks. Aastate lõikes võrdluses on 2004 aastal prokuratuurist saadetud tagasi üks kriminaalast, samuti 2005 üks kriminaalast. 2006 on prokuratuur

tagastanud juba 12 kriminaalasja, 2007 kümme kriminaalasja ja 2008 üksteist kriminaalasja.

Tabel 1. Prokuratuurist täiendavateks menetlustoiminguteks tagastatud kriminaalajade analüüs

Otsuse kpv	KrA/keeld nr	§	tagasi prokuratuuri
27.12.2004	4233000966	§ 184.	31.03.2005 ei mäleta, märked toimingutest puuduvad
16.11.2005	5233000160	§ 118.	29.11.2005 kriminaalajade liitmine
23.02.2006	5233000402	§ 121.	24.03.2006 kannatanu täiendav ülekuulamine
10.03.2008	5233001782	§ 121.	20.05.2008 osaline lõpet isiku osas
29.08.2006	5233002161	§ 121.	17.10.2006 kannatanu täiendav ülekuulamine
27.06.2006	5233002778	§ 121.	25.10.2006 ei mäleta, märked toimingutest puuduvad
24.01.2006	5240100264	§ 184.	6.02.2006 bioloogiline ekspertiis
28.02.2006	5240100297	§ 184.	27.10.2006 täiendavad ekspertiisid
07.09.2006	5240100344	§ 183.	15.09.2006 episoodide eraldamised
12.05.2006	5240100418	§ 184.	23.05.2006 täiendav ekspertiis
25.04.2007	6233000221	§ 121.	22.05.2007 psühhiaatriline sundravi
05.05.2006	6233000422	§ 121.	21.08.2006 kohtuarstlik ekspertiis, tõkend eluk.lahk.keeld
22.11.2006	6233000765	§ 121.	3.04.2007 osaline lõpet sündmuse osas
30.10.2006	6233000946	§ 121.	15.03.2007 kohtupsühh ekspertiis, sundravi kohaldamine
18.10.2006	6233001392	§ 121.	7.12.2006 kohtupsühh ekspertiis
17.04.2007	6233001406	§ 121.	30.06.2008 kohtuarstlik ekspertiis
20.12.2006	6233001835	§ 121.	3.05.2007 ei mäleta, märked toimingutest puuduvad
16.05.2007	6233002192	§ 121.	1.06.2007 ei mäleta, märked toimingutest puuduvad
17.08.2007	6233002534	§ 121.	8.11.2007 ei mäleta, märked toimingutest puuduvad
06.03.2007	6240100284	§ 184.	süüdistatav surnud, lõpetatud
20.12.2007	6240100337	§ 119.	22.01.2008 kahtlustatava täiendav ülekuulamine
04.03.2008	6240100339	§ 184.	11.01.2007 süüdistatav tagaotsitav senini Venemaal
17.08.2007	7233000971	§ 121.	30.11.2007 ühendamine 10.12.2007 kohtusse
09.07.2007	7233001008	§ 121.	19.07.2007 ühendamine teise krim asjaga
07.02.2008	7233002069	§ 121.	menetluses ühendamine teiste krim asjadega
12.05.2008	7233002167	§ 117.	19.05.2008 lõpetatud tuvastamatuse tõttu
04.11.2008	7240100002	§ 184.	18.11.2008 üks isik eraldatud tagaotsitavaks
03.07.2007	7244000646	§ 113.	10.09.2007 ei mäleta, märked toimingutest puuduvad
31.03.2008	7244000969	§ 114.	27.04.2009 ei mäleta, märked toimingutest puuduvad
03.04.2008	7244002103	§ 121.	22.04.2008 ei mäleta, märked toimingutest puuduvad
02.08.2007	7259000634	§ 121.	22.10.2007 kannatanu ja kahtlustatava ülekuulamised
31.03.2008	7259001567	§ 121.	25.03.2009 osaline lõpetamine sündmuse osas, lõpetatud menetlushuvi puudumisel,
18.03.2008	8240101007	§ 121.	1.04.2008 ei mäleta, märked toimingutest puuduvad
17.12.2008	8240101921	§ 121.	menetluses täiendav ekspertiis
08.10.2008	8244000429	§ 121.	menetluses täiendav ekspertiis

Allikas: Töö autori poolt Ida Politseiprefektuuris läbiviidud uuring.

4.3 Menetlejate küsitlus

Küsitlus viidi läbi prioriteetsete kuritegude kriminaalrajade uurijate seas: narkoalaste, laste vastu suunatud, inimkaubandusega seotud ja ka isikuvastaste kuritegude uurijate seas.

1. Kas tehakse prokuröri poolt menetlustoiminguid, mis põhjusel ja kas on sellega paremini tagatud menetluse tulemuslikkus?

Üldjuhul vastati, et prokurör kohtueelses menetluses menetlustoiminguid ei tee. See tuleneb ka KrMS § 32 mõttest - menetlustoiminguid teeb uurimisasutus iseseisvalt, tingimusel, et menetlustoiminguks ei ole vaja kohtu või prokuratuuri luba või korraldust. Prokuröri osalus menetlustoimingutes piirdub reeglina lubade andmisega toiminguteks. Prokurör saab menetlustoiminguid teha ja ilmselt see suurendab ka menetluse tulemuslikkust just seetõttu, et menetlustoimingute tegemisel või menetlustoimingute juures vahetult viibides on prokuröril kuriteosündmuse asjaoludest vahetu ja täpne ülevaade. Samas KrMS § 30 kohaselt juhib kohtueelset menetlust prokuratuur ning seda tulebki sõna sõnalt nii võtta. Ehk siis ilma prokuröri koostööd tegemata pole mõtet kriminaalmenetluses asja tõeliselt üksiku hundina uurida. Kui prokurör kaasa ei tule ja heakskiitu menetluskäigule printsipiibis ja perspektiivis ei anna, siis see asi lihtsalt ei jõua kohtusse. Siiski isikuvastaste kuritegude uurijad väitsid, et prokurör on kuulnud ise isikuid üle, teinud vastastamisi. Seda just menetluse lõppjärgus. Narkokuritegude puhul pole uurijate sõnul ühtegi menetlustoimingut prokuröri poolt tehtud.

2. Kas viibitakse juures ja sekkutakse uurimisasutuse poolt läbi viidavatesse menetlustoimingutesse, millistel põhjustel ja kas on sellega paremini tagatud menetluse tulemuslikkus?

Vastati, et üldjuhul ei viibita toimingute juures. Uurijad arvavad, et toimingu juures viibimine võib tõsta menetluse tulemuslikkust või hoopis vastupidi vähendab seda. Näiteks võimalik konflikt kahtlustatava või kannatanuga või algusest peale nõ mingist versioonist liigne kinni hoidmine ja teiste versioonide kontrollimata jätmine. Tapmiste puhul on enamasti prokurör juba sündmuskohal ja see aitab saada sündmuste käigust terviklikku pilti ning menetluse lõpu poole on prokurörid viibinud juures sündmuskohal olustikuga seostamisel

3. Kas prokurör nõuab tutvumiseks ja kontrollimiseks kriminaaltoimiku või muid materjale. Kui tihti, põhjus, kas on sellega paremini tagatud menetluse tulemuslikkus?

Vastati, et nõuab küll. Sõltuvalt kriminaalasjast. Menetluse tulemuslikkus on kindlasti paremini tagatud, sest prokuröril on kogemused, kuidas ja milliseid taktikaid kasutab või võib kasutada süüdistatav kohtus. Prokurör saab menetlejat abistada nõ menetluse alguses konkreetsetele asjaoludele tähelepanu juhtides, mis kohtueelses menetluses on nõ piasjad aga kohtus võivad kujuneda probleemseteks asjaoludeks. Näit kriminaalmenetluse sätete rikkumine, nendele liiga vähene tähelepanu pööramine jms. Üldjuhul käib ju kogu töö ümber tõendite kogumise ja kahtlustatava süü tõendamisest. Samas prokurör, tutvudes toimikuga, saab sellisel viisil kõige paremini kursis olla kriminaalasja menetluse käigu, probleemide, kitsaskohtade ja kogutud tõendite väärtusega.

Eraldi võiks välja tuua Jõhvi piirkonna uurijate seisukoha, et paraku seoses prokuröride suure töömahuga venib toimikutega tutvumise aeg aeg-ajalt väga pikaks. Menetluse tulemuslikkus oleks tagatud vahetu kontrolli tulemusena, toimik vaadatakse läbi paari päeva jooksul ning arutatakse vahetult menetlejaga ning võetakse vastu põhjendatud seisukohad.

4. Kas prokurör annab uurimisasutusele korraldusi ja kas on sellega paremini tagatud menetluse tulemuslikkus?

Vastati, et annab küll. Ja enamuses arvas, et korraldustega on tulemuslikkus on paremini tagatud. Tulemuslikkuseks saab lugeda nii kriminaalasja kohtusse jõudmist ja süüdlaste karistamist, kui kriminaalasja lõpetamist, kas liiga vähete tõendite tõttu või näiteks kuriteokoosseisu puudumise tõttu või hoopis oportuuniteedi kasutamisest. Uurijad eelistavad prokuröri poolt kirjalike korralduste andmist, et oleks tagatud menetluskäigu fikseerimine.

Üheks erandiks arvamuste seas oli Jõhvi PO ametnike arvamus, kus seati kahtluse alla mõningate prokuröri poolt nõutud toimingute teostamise vajalikkus. Suuresti sõltub prokuröri kogemustest ja isikust. Vahel tundub uurijatele, et prokuröril pole lihtsalt suure töökoormuse tõttu aega ja saadab sellepärast kriminaaltoimiku täiendavate toimingute tegemiseks tagasi uurimisasutusse, et oma tähtajad ei läheks üle.

Toodi ka erinevaid näiteid, kus seati kahtluse alla prokuröri korralduse vajalikkus. Narvas on probleemiks uurijate arvates liigne vastastamiste tegemine prokuröride nõudmisel. Üks näide toodi, kus mitmekorterilise maja aknast lükati isik välja, kes sai viga. Maja ees juhtus seisma takso, mille juht nägi pealt juhtunut ja ka lükkajat. Prokurör nõudis taksojuhi ja taksojuhi vastastamist.

Näide Rakvere politseiosakonnast: kriminaalasi, kus oli 3 episoodi väljapressimist. Kahtlustatav tunnistas täielikult oma süüd ja andis põhjalikke ütlusi (ütleme, et paremaid, kui kannatanu ise). Tunnistajaid oli ka. Prokuröri korraldus oli üle kuulata inimesi, kes uurija meelest asjasse üldse ei puutunud, samuti uuesti üle kuulata kannatanu, kes on öelnud, et ta ei mäleta, kellelt 2007 a märtsis raha laenas. Menetleja arvates pole ülekuulamisel mõtet, kui teeb uue ülekuulamise ja paneb kirja kannatanu jutu, et „ma eelmisel ülekuulamisel juba rääkisin, et ma ei mäleta, kellelt ma 2007 a märtsikuus raha laenasin ja ma kinnitan veelkord, et ma ei mäleta, kellelt ma raha laenasin“.

Näide Rakvere politseiosakonnast: Kelmuse ja varguse kriminaalasi. Kannatanu-praktiliselt pime ja vaevaliselt komberdav vanamemm. Kelm, kes täielikult tunnistas oma kelmitsemist ja varguse toimepanemist ja kinnitas, et vanamuttidelt tulebki raha ära võtta. Prokuröri korraldus oli viia läbi vastastamine kannatanu ja kahtlustatava vahel (tädi oli rääkinud, et tema õues oli veel mingi inimene- see aga ei varastanud ega teinud muud kurja). Kõigepealt pikad läbirääkimised telefonitsi, siis vahialune vanglast arestimajja transportida. Kannatanu memm Tamsalust Rakverre transportida (vahemaa 30km). Lonkav ja mittenägev memmeke sammhaaval arestimajja lohistada ja sama jutt, mis juba toimikus kirjas, vastastamisprotokolli trükkida.. Menetlejal oli hing memme solgutamise pärast ikka üsna haige. See oli ju ilmselge, et tema räägib õigust ja kurjategija seda, mida ta tahab, või üldse mitte. Siis oli vaja kelmilt küsida (tal oli õnnestunud raha peita), et „kuhu raha peitsite ja miks seda varem välja ei andnud“! Kurjategija vastus sellele küsimusele oli väga otsekohene ning ei kannatanud kirjapanemist. Muuhulgas oli prokuröri korraldus lisada toimikusse varasemad kohtuotsused, kuigi neid ei panda ikka toimikusse juba ammu. Seega läks kriminaalasi seega praktiliselt samas seisus tagasi ja uurimise tulemuslikkus oli väga kaheldav! Samas korraldus on täitmiseks prokurör otsustab. Uurija lisab, et Rakvere näidete puhul on tegemist ühe ja sama prokuröriaga.

5. Kas on prokuröri poolt tühistatud või muudetud uurimisasutuse määrusi, põhjus ja tulemuslikkus?

Vastati, et eeskätt puudutab see prokuratuuri loal kriminaalmenetluse lõpetamise määrusi. Põhjuseks on tavaliselt „pealiskaudne uurimine“ – vajalike menetlustoimingute tegemata jätmine või ebakvaliteetne tegemine. Mis üldjuhul on karm tõde. Teise asjaoluna võib põhjuseks tuua menetlusosaliste kaebusi. Tavaliselt need tühistamised ei tõsta tulemuslikkust selliselt, et see viib kriminaalasjas süüdlase leidmiseni ja tema karistamiseni. Sest väga, üksikute menetlustoimingute ületegemine või lisatoimingute tegemine toob süüdlase kohtu alla andmise. Pigem on see nõ „otste põhjalik vettelaskmine või uputamine“ või toiming (-ud) selleks, et kannatanu ei kaebaks või kui kaebaks jääks tema kaebus rahuldamata. Kui vaadata, et ka kriminaalasja lõpetamine on tulemuslikkus, (mis kahtlemata ongi) siis loomulikult tõstavad prokuröri konkreetset tegevused menetluse tulemuslikkust. Veel on tühistatud hulgaliselt ekspertiisimäärusi, kuna ekspertiisid on veninud väga pikalt, aastaid ja kriminaalasi hakkab aeguma.

6. Kas on prokuröri poolt kõrvaldatud uurimisasutuse ametnikke kriminaalmenetlusest, põhjus ja tulemuslikkus?

Vastati, et praktikas selline kogemus puudub. Ja pole ka teistelt sellisest tegevusest kuulnud. Küll on aga uurimisasutuse sees tehtud selliseid „ringitõstmisi“, mis on normaalne nähtus

7. Kas on prokuröri poolt muudetud kriminaalasja uurimisalluvust, põhjus ja tulemuslikkus?

Vastati, et on muudetud. Siin on jälle küsimus, et mida lugeda tulemuslikkuseks. On näiteid nii kriminaalasjade jõudmisest peale uurimisalluvuse muutmist kohtusse ja süüdlaste karistamist kui kriminaalasjade lõpetamist tõendite vähesuse tõttu.

8. Kas on prokuröri sekkumistel menetluse uurimisasutused juhiseid alati järginud või mitte. Kui ei ole, siis põhjused?

Vastati, et reeglina järgitakse. Kui ei järgita, siis menetleja ja prokuröri omavahelise suulise kokkuleppe alusel. Näiteks menetleja teeb selgeks, miks mingi konkreetne toiming nii tehti ja miks mõni toiming tegemata jäeti või vajadus ära langes.

Menetluse eesmärk on õiglane ning otstarbekas menetlus, kasutades selleks optimaalseid ressursse ning tekitades kannatanutele/tunnistajatele võimaliku vähe uuesti läbielamisi ning võimalikke kaasnevaid kulutusi ning lähtudes eeldusest, et teostatavate toimingute ulatus peab olema kooskõlas sooritatud kuriteo ning sellega võimaliku kaasneva karistusega.

Paraku on kehtestatud prioriteedid ning sellest lähtuvalt peame jagama ka meie käsutuses olevat ressursi prioriteedi tagamiseks. Mis puudutab alaealiste poolt toimepandud kuritegude menetlemist ning menetlustähtaegade kehtestamist, siis võib öelda, et oleme suure sammu selle optimeerimiseks astunud. Paraku tegeldes selle valdkonna, unustame ära kannatanud alaealised. Jah prioriteetsusena on käsitletavad üksnes rasked peitkuriteod, kus kannatanuks on alaealine.

4.4 Prokuröride küsitlus

Küsitlus viidi läbi Viru Ringkonnaprokuratuuri prokuröride seas, kes tegelevad narkoalaste, laste vastu suunatud, inimkaubandusega seotud ja isikuvastaste kuritegudega.

1. Kas tehakse prokuröri poolt menetlustoiminguid, mis põhjusel ja kas on sellega paremini tagatud menetluse tulemuslikkus

Viru Ringkonnaprokuratuuri Rakvere osakonna vanemprokurör Sirje Merilo vastas, et prokurör teeb menetlustoiminguid. Üheks põhjuseks võib olla see, et menetleja poolt eelnev toiming on halvasti tehtud. Siis on vaja näiteks prokuröri poolt läbi viia täiendav ülekuulamine. Teine põhjus on, et enne kohtu saada kontakt tunnistajate ja kannatanutega. Eriti oluline on see võistlev protsessi puhul. Näiteks on vajalik laste ahistaja abikaasa suhtes jõuda selgusele, kas ta annab kohtus tõeseid ütlusi jne. Sel juhul ei pruugi olla eelnevad toimingud halvasti tehtud. Suure töökoormuse tõttu ei jõua kahjuks igale poole, peab tegema valikuid. Etteheide tehti selles osas, et alates sellest ajast, kui prokurör hakkas menetlust juhtima, hakkas langema uurijate töö kvaliteet-nad ei vastuta enam millegi eest, menetleb asutus mitte menetleja. Vahel tekib mulje, et uurija ei saagi aru, milleks mingit toimingut just vaja teha on. Varem prokuröri algatusel alustati politseiasutuses

distsiplinaarmenetlus, kui uurija midagi halvasti tegi, aga nüüd seda enam ei tehta. Prokurör saab vibutada ainult näppu, distsiplinaarjuurdluseid ei tehta. Kui mingi toiming on kehvasti tehtud, ei ole mõtet toimikut tagasi saata täiendavaks toiminguks, vaid saab prokuröri poolt ise ära teha. (S. Merilo)

Viru Ringkonnaprokuratuuri Kohtla-Järve osakonnas töötav ringkonnaprokurör M. Lillepea ütles, et on kasutanud KrMS § 213 lg 1 p 1 sätestatud pädevust ja kuulanud ise üle 5 korral kahtlustatava, 3 kannatanut ja 3 tunnistajat K-Järve osakonnas töötamise ajal, so 2005 veebruarist kuni käesoleva ajani. Samuti on protokollinud ütluste olustikuga seostamist ja teinud ekspertiisi määrust. Kõike seda praktilisest vajadusest lähtuvalt - kui on palju kannatanuid-tunnistajaid, siis on menetlemisel kaas aidanud ja mõnel puhul, kui on kiiresti vaja ja menetlejal on raskusi eesti keeles kirjutamisega. Riigikeele oskus politseis tekitab Ida Politseiprefektuuri Jõhvi ja Narva politseiosakondades probleeme. Nende menetlustoimingutega on ta kaasa aidanud menetluse tulemuslikkusele.

Viru Ringkonnaprokuratuuri juhtivprokurör Dilaila Nahkur-Tammiksaar vastas, et tehakse küll ja tundub, et mida aeg edasi, seda rohkem. Põhipõhjuseks just see, et kohtus ei tuleks ebameeldivaid üllatusi. Võistlevas menetluses toimuva risküsitluse käigus on kahjuks välja ilmunud selliseid asjaolusid, mis oleks juba uurimises pidanud selguma. Prokuröridele jääbki selgusetuks, kas uurijad lihtsalt ei küsi või ei protokollis kõike räägitut. Seega on hakanud prokurörid põhilisi isikuid ise üle kuulama. Ise olen samuti kahtlustatava ülekuulanud, sest uurija küsimusi üheski protokollis ei ole ja kõikide ülekuulamiste jutt oli erinev, aga miks, sellele vastust ei olnud. Samuti on vajadus tõusetunud asjaolust, et saada kannatanuga parem kontakt, et teda kohtuks ette valmistada. Prokuröri abid on nii menetlus- kui uurimistoiminguid teinud peaaesjalikult seetõttu, et uurija on midagi tegemata jätnud ja ei soovita toimikut edasi-tagasi saata prokuratuuri ja politsei vahet. Kõik need tegevused on loomulikult taganud menetluse tulemuslikkuse, kuigi aega võtavad kah omajagu.

Viru Ringkonnaprokuratuuri Narva osakonnas töötava eriasjade prokurör Innokenti Menšikov vastas, et ka tema on kaks korda kuulanud üle tunnistajaid. Mõlemal korral see oli seotus sellega, et asja raames isikud olid ülekuulatud kahtlustatavatena, nende menetlusseisund oli muudetud ja siis oli vaja kuulata neid üle tunnistajatena.

2. Kas viibitakse juures ja sekkutakse politsei poolt läbi viidavatesse menetlustoimingutesse, millistel põhjustel ja kas on sellega paremini tagatud menetluse tulemuslikkus?

Viru Ringkonnaprokuratuuri Rakvere osakonna vanemprokurör Sirje Merilo vastas, et sündmuskohal käib prokurör näiteks tapmiste puhul, seega raskete isikuvastaste kuritegude puhul. Palju annab juurde, kui saab sündmuskohal käia just see prokurör, kes sama kriminaalasjaga hiljem kohtusse läheb. Otseselt politsei poolt läbiviidavatesse menetlustoimingutesse sekkumist vaja pole olnud. Sündmuskoha vaatluse juures või mõne muu toiminguga juures viibimine õpetab ka prokuröri, ka nendel on alati juurde õppida vaja. See on siiski prokuröri enda otsustada, kas ta viibib mingi toiminguga juures või mitte, mingit kohustust selleks pole. Rakveres näiteks politsei lausa ootab, et prokurör oleks sündmuskohal, et hoida ära hilisemaid pretensioone. Menetleja saab alati prokuröri poole pöörduda küsimustega. S. Merilo ise on osalenud näiteks vastastamisel ja ütluste olustikuga seostamisel, et saada paremat ülevaadet. Kõikidel juhtudel on olnud tuntava kasu.

Viru Ringkonnaprokuratuuri Kohtla-Järve osakonna prokurör M. Lillepea ütles, et on võimaluse korral osalenud sündmuskoha vaatlusel umbes 90% juhtumitest, läbiotsimistel 25%, mõnel korral tunnistaja ülekuulamisel, vastastamisel samuti 20% ja ütluste olustikuga seostamisel 70%. Kuna prokurör teab kõige paremini, missuguseid tõendeid kohtus läheb vaja, siis sellest lähtudes on esitanud ise ka menetlustoimingul küsimusi ja menetlejat-jälgitajaid "kamandanud". See on kaasa aidanud menetluse tulemuslikkusele, kohtus tõendamisele ja süüdimõistmisele.

Viru Ringkonnaprokuratuuri juhtivprokurör Dilaila Nahkur-Tammiksaar vastas, et tapmise vm raskete tagajärgedega sündmuskohtadel viibitakse juures ja vahest harva ka läbiotsimistel (nt majandusasjades). Põhjusteks nii see, et saada endale paremat pilti kuriteo asjaoludest, aga paljuski ka selles, et ei usaldata uurimisametnike toimingute läbiviimisel. Näiteks verised noad ununevad maha, firmast veetakse välja kogu raamatupidamine jne. Jällegi on see tegevus taganud parema tulemuslikkuse, mistõttu on näiteks eriasjade prokurörile antud soovitus korrupsiooni asjades ka matkimiste operatsioonides osaleda, sest liiga palju vigu on vormistamisel tehtud.

Viru Ringkonnaprokuratuuri Narva osakonnas töötav eriasjade prokurör Innokenti Menšikov vastas, et ei ole viibinud politsei poolt läbiviidavate menetlustoimingute juures. Tema arvates piisab tegevuste läbiarutamisest ja politseinikud on ise piisavalt kogenud.

3. Kas prokurör nõuab tutvumiseks ja kontrollimiseks kriminaaltoimiku või muid materjale. Kui tihti, põhjus, kas on sellega paremini tagatud menetluse tulemuslikkus?

Viru Ringkonnaprokuratuuri Rakvere osakonna vanemprokurör Sirje Merilo vastas, et nõutakse ikka, et anda uusi juhiseid seisvates menetlustes, just nendes, kus uurijal mõistus otsas. Aga seda aega tekib väga harva suure töökoormuse tõttu.

Viru Ringkonnaprokuratuuri Kohtla-Järve osakonna prokurör M. Lillepea ütles, et jah, küsib - uurija toob toimiku või käib ise uurija juurest läbi ja vaatab toimikut ning arutab kohapeal. Ta on pidevas kontaktis uurija ja jälitajaga ning arutatakse, plaanitakse ja hinnatakse tõendeid kogu eeluurimise vältel. Vähemalt kord kuus näeb ta ikka toimikut.

Viru Ringkonnaprokuratuuri juhtivprokurör Dilaila Nahkur-Tammiksaar vastas, et menetluse juhtimine toimikute kontrollimise teel tundub alates 2004.aastast siiani olema põhiline juhtimisviis ja toimub see prokuröriti väga erinevalt. Kel väiksem koormus, see teeb kontrolli sagedamini. Mingil moel ta muidugi mõjutab tulemuslikkust, aga efekt on väike, sest reeglina vigu ju enam parandada ei saa ja õige aeg on mööda lastud.

Viru Ringkonnaprokuratuuri Narva osakonnas töötav eriasjade prokurör Innokenti Menšikov vastas, et tema pidevalt küsib toimikut selleks, et olla kursis, mis on juba tehtud ja mis on veel vaja teha

4. Kas prokurör annab uurimisasutusele korraldusi ja kas on sellega paremini tagatud menetluse tulemuslikkus?

Viru Ringkonnaprokuratuuri Rakvere osakonna vanemprokurör Sirje Merilo vastas, et Suhteliselt igapäevane tegevus. See ongi üks menetluse juhtimise viise. Vahel on vaja seada mingid tähtajad, et töö tehtud saaks. Probleem on mitteamustamisega. Korraldus ei

ole etteheide vaid juhis. Vahel tuleb juhis teha ka selleks, et prokurör ise ka mäletaks, mis selle ajal toimus ja mis suunas tuleb edasi uurida.

Viru Ringkonnaprokuratuuri Kohtla-Järve osakonna prokurör M. Lillepea vastas, et kirjalikke, vastavalt seadusele vormistatud ametlikke korraldusi on ta andnud võib olla kokku üldse neli või viis, neist kaks uurija enda otsesel palvel ja kaks või kolm ühes lõpetamismäärusega kriminaalasjas, kus ta ei nõustunud lõpetamisega. Muidu suheldakse ja arutatakse pidevalt, nii telefoni teel, kui ka kohtumiste vormis: uurija tuleb või toob toimiku, tutvub ja kirjutab oma arvamused märksõnadena paberile, siis arutatakse läbi ja otsustatakse, mis vaja veel teha.

Viru Ringkonnaprokuratuuri juhtivprokurör Dilaila Nahkur-Tammiksaar vastas, et korraldusi antakse päris palju, mis peaks ju teoreetiliselt ka tulemuslikkust mõjutama, aga kahjuks on ka nendega asi sama, mis punktis kolmandagi küsimuse juures, et paljuski on õige aeg möödas. Tihtilugu on prokuröri korraldused ka nii üldsõnalised, et teda küll üllatab, kuidas uurimisasutuse ametnikud neid täidavad, aga keegi ei nurise.

Viru Ringkonnaprokuratuuri eriasjade prokurör Innokenti Menšikov arvas, et annab siis, kui ei ole võimalik saata asja kohtusse ilma lisatoimingute tegemiseta. Kui asi on juba prokuratuuris, siis teeb ta kirjaliku korralduse, kui ei ole veel prokuratuuris, siis saab suuliselt leppida kokku vajalikud tegevused. Sellega on tagatud menetluse tulemuslikkus.

5. Kas on prokuröri poolt tühistatud või muudetud uurimisasutuse määrusi, põhjus ja tulemuslikkus?

Viru Ringkonnaprokuratuuri Rakvere osakonna vanemprokurör Sirje Merilo vastas, et lõpetamise määrustega vahel ei nõustu, aga neid tühistada, vaid lihtsalt ei kinnita. Meelde küll ei tule mingeid tühistamisi

Viru Ringkonnaprokuratuuri Kohtla-Järve osakonna prokurör M. Lillepea ütles, et väga vähe. Ajavahemikul 2004 kuni 2009 võib-olla 5 korda kokku, mitte rohkem ja need on olnud ka mitte isikuvastaste grupi menetlejate omad, sest "omadega" ehk isikuvastaste grupi ametnikega suhtleb kogu aeg ja uurija teab, mida mingis asjas teha. Kui ta näiteks lõpetab, siis see on neil juba eelnevalt suuliselt kooskõlastatud ja seepärast pole põhjust, alustada vajadust midagi muuta või tühistada.

Viru Ringkonnaprokuratuuri juhtivprokurör Dilaila Nahkur-Tammiksaar vastas, et seda toimub harva ja eelkõige on seda juhtunud kaebuste tõttu. Tühistatud on näiteks tõkendi kohaldamise, kaitsjatasu määramise, kaitsja mittelubamise määrusi. Põhjuseks reeglina kas ebapiisavate põhjenduste või vajaduse möödumise tõttu. Tulemuslikkust see töö nüüd küll ei taga, pigem on tegemist isikute õiguste kaitse tõhusa tagamisega.

Viru Ringkonnaprokuratuuri eriasjade prokurör Innokenti Menšikov arvas, et ei mäleta ühtegi määruste tühistamist. Võib olla üks või kaks korda seitsme aasta eest tegi nii, aga põhjusi juba ei mäleta.

6. Kas on prokuröri poolt kõrvaldatud uurimisasutuse ametnikke kriminaalmenetlusest, põhjus ja tulemuslikkus?

Viru Ringkonnaprokuratuuri Rakvere osakonna vanemprokurör Sirje Merilo vastas, et prokuröri poolt ei ole seda tehtud. On olnud kunagi ammu, enne 2004 aastat, aga siis ka läbi uurimisjuhi

Viru Ringkonnaprokuratuuri Kohtla-Järve osakonna prokurör M. Lillepea ütles, et tema pole kõrvaldanud ühtegi ametnikku kriminaalmenetlusest

Viru Ringkonnaprokuratuuri juhtivprokurör Dilaila Nahkur-Tammiksaar vastas, et seda soovi on paljud prokurörid avaldanud, et vahetataks välja uurija parema vastu, aga ta ei ole sellist praktikat Viru ringkonnas lubanud juurutada, sest menetlust viib läbi uurimisasutus. Seega ei ole tegemist ühe uurijaga, vaid kogu kriminaaltalitusega, kes peab prokuröre aitama menetluse läbiviimisel. Ühtegi ametlikku kõrvaldamist ei meenu, sest alati on kriminaaltalituse juhiga mingi kompromiss leitud. Põhjused, miks on tahetud uurijat vahetada, on reeglina ebapädevus ja suutmatuse või laiskus. Sellega ei näe ka mingit seost tulemuslikkusega, sest uus uurija ju peab kõike otsast alustama ja see võtab omakorda aega. Seega jääb enda juurde, et kõrvaldada saab vaid kogu talitust ja selleks peab ikka väga kõva põhjus olema.

Viru Ringkonnaprokuratuuri eriasjade prokurör Innokenti Menšikov vastas, et tegi seda paar korda enne uue KrMS-i jõustumist, sest uurija ei täitnud varem antud korraldusi ja oli

näha, et ta et kavatsegi seda mingil põhjusel teha. Millised põhjused olid – jääb saladuseks. Tulemus – korraldused olid lõppude lõpuks täidetud.

7. Kas on prokuröri poolt muudetud kriminaalasja uurimisalluvust, põhjus ja tulemuslikkus?

Viru Ringkonnaprokuratuuri Rakvere osakonna vanemprokurör Sirje Merilo vastas, et ei ole muudetud uurimisalluvust.

Viru Ringkonnaprokuratuuri Kohtla-Järve osakonna prokurör M. Lillepea ütles, et kriminaalasja uurimisalluvust muutis ühe korra - uurijal olid ületamatud erimeelsused kannatanuga, viimane kaebas korduvalt ja uurija ise palus mind see asi teisele menetlejale lasta anda.

Viru Ringkonnaprokuratuuri juhtivprokurör Dilaila Nahkur-Tammiksaar vastas, et on küll muudetud ja kuna see käib läbi Riigiprokuratuuri, on temaga hästi kursis. Põhjused on reeglina järgmised: meil on erinevad uurimisasutused erineva pädevusega, aga üks isik paneb sageli toime mitu erinevat kuritegu (KAPO korruptant omab relvi, MTA maksukelm omab narkootikume, PVA piiririkkuja omab salakaupa jne), mistõttu on vaja uurimisalluvust muuta, et mitte võtta neilt asja ära, aga samas tagada, et pärast kohtus ei oleks probleeme. Nimelt tegi Riigikohus aastaid tagasi ühe lahendi, kus isik mõisteti õigeks, sest kogu asja oli uurinud politsei, aga paragrahv oli KAPO pädevuses. Teine suurem põhjus on objektiivsuse tagamine, sest isikul on põhjendatud kahtlused, et nt politseis on kõik kahtlustatava sugulased/tuttavad ja tuleb asi üle anda KAPOle. Kolmas põhjus on teatud uurimisasutuse menetluspädevuse nõrkus, mistõttu riigile väga tähtis asi tuleb üle anda teisele uurimisasutusele.

Viru Ringkonnaprokuratuuri eriasjade prokurör Innokenti Menšikov vastas, et paar korda enne uue KrMS-i jõustumist. Tulemus oli aga positiivne, asi sai edukalt lahendatud. Peale 2004 pole ette tulnud.

8. Kas on prokuröri sekkumistel menetlusse uurimisasutused juhiseid alati järginud või mitte. Kui ei ole, siis põhjused?

Viru Ringkonnaprokuratuuri Rakvere osakonna vanemprokurör Sirje Merilo vastas, et tavaliselt on järgitud, aga vahel ei jõua tähtaegadest kinni pidada, siis saab probleemidest rääkida ja tähtaega pikendada

Viru Ringkonnaprokuratuuri Kohtla-Järve osakonna prokurör M. Lillepea ütles, et tema sekkumised on kooskõlastatud menetlejaga, seepärast on juhiseid peaaegu alati järgitud. Üksikutel kordadel, kui pole näiteks olnud võimalik kedagi üle kuulata, kuna isik viibib välismaal või on kellegi sugulane või ebausaldusväärne negatiivse tõendi looja, siis menetleja teavitab prokuröri ja siis ei täida juhist, aga see toimub siis ka prokuröri teadmisel ja nõusolekul.

Viru Ringkonnaprokuratuuri juhtivprokurör Dilaila Nahkur-Tammiksaar vastas, et enamuses ikka täidetakse, kuigi oma ametikoha tõttu kuuleb ikka neist, mis täitmata jäävad. Samas peab möönma, et ega prokurörid ka ise eriti järgi korralduste täitmist, sest töökoormus on suur. Uurimisasutused on eiramist reeglina põhjendanud suure koormusega, puhkustega ja haigustega, aga ka sellega, miks prokurörid ei teavita uurimisasutuse juhte sellistest eiramistest.

Viru Ringkonnaprokuratuuri eriasjade prokurör Innokenti Menšikov arvas, et on täidetud vähemalt peale 2004 aastat

4.5 Uurimistöö järelused ja ettepanekud

Kriminaalajade analüüs näitab, et kuigi prokuratuuri saadetud kriminaalajade üldine arv on kasvanud ja sõltub koritegude koguarvust, siis prioriteetsemate kuritegude menetlemine ei ole paranenud. Võrreldes aastaid 2004-2008 on näha, et menetlustähtajad pikenevad. Alaealiste poolt toimepandud kuritegude uurimisel on menetlustähtaegu ületatud 17%-s kriminaalajadest. Puudulik on olnud töö organiseerimine politsei poolt ja järelevalve ning menetluse juhtimine prokuratuuri poolt. Alaealiste poolt sooritatud kuritegudes menetluse kvaliteedile ja menetluse pikkustele pööratud põhjalikku tähelepanu alles 2008 aastal.

Võrreldes prokuratuuri kirjalikke korraldusi täiendavateks menetlustoiminguteks on näha, et aastatel 2004 kuni 2005 on sisuliselt toimunud töö nii prokuratuuris, kui ka politseis vanade tavade järgi. Politsei on uurinud

Küsitluse tulemusena on selgunud, et kriminaalasjade menetlemine on tulemuslik sellisel juhul, kui menetleja ja prokurör suhtlevad omavahel tihedalt. Kui menetleja uurib kriminaalasja praktiliselt lõpuni ja siis prokuratuuri saadab, tekivad probleemid, et on vaja täiendavalt teha mingeid toiminguid või mingid vajalikud tõendamist vajavad asjaolud on jäänud täpsustamata. Prokuratuuri juhtiv roll toimib väiksemates üksustes, kus on väiksem töökoormus ja prokuröril on rohkem aega kriminaalasjaga kursis olla. Uurijatele ainult soovitus, et üsna kriminaalmenetluse alguses pöörduda prokuröri poole ja ühiselt planeerida, millele rohkem tähelepanu pöörata. Sellega hoitakse ära, et politsei määrab rohkem ekspertiise, kui vaja oleks. Sellega pidurdatakse ekspertiisiasutuste tööd, kulutatakse politsei ressursse asjatutele toimingutele ja seoses ekspertiisidega venib ka menetluste tähtaeg. Samuti on oluline prokuröri poolt nõuda kirjalikke juhiseid, et kuude möödudes mäletaks mõlemad pooled, milles kokku lepitati. Kui esinevad uued asjaolud, mida varem teada polnud, siis koheselt ka prokuröri asjast informeerida. Olulisel kohal ongi prokuröri ja uurija omavaheline suhtlemine, mis viib tulemuslikumale kriminaalasjade menetlemisele.

Ida Politseiprefektuuri piirkonnas on probleemide poolest prokuratuuri ja kriminaalpolitsei vahel esikohal Jõhvi kriminaalpolitseialtalt ja Viru Ringkonnaprokuratuuri Kohtla-Järve osakond. Puudulik on järelevalve kriminaalasjade üle. Näiteks võib tuua just alaealiste kahtlustatavate kriminaalasjad, mis on menetluses 2004 aastast. Kahes kriminaalasjas on ka kahtlustatav 2004 juba üle kuulatud ja kriminaalasi alles 2008 prokuratuuri saadetud. Samas piirkonnas esineb ka juhtumeid, kus kriminaalasi on prokuröri käes ligemale neli kuud ja seejärel on saadetud tagasi täiendavate toimingute tegemiseks.

Narva kriminaalpolitseialtalt on probleemi ees, kus prokurörid ka ilmselt suure töökoormuse tõttu saavad massiliselt tagasi täiendavate toimingute tegemiseks. Näiteks on toodud kriminaalasi, kus prokuröri ettekirjutusel on vajalik teha vastastamine juhtumis, kus isik tõugati mitmekorruselise maja aknast alla, mida nägi pealt maja ees oodanud taksojuht. Prokurör nõuab tunnistaja ja kahtlustatava vastastamist.

Rakvere kriminaalalitus on prokuratuuriga kõige paremas koostöös. Määravaks on väiksem piirkond, väiksem kuritegude arv ja ka isiklikud sidemed prokuröride ja politsei vahel.

KOKKUVÕTE

Käesoleva lõputöö ülesandeks oli välja selgitada, kas prokuratuur selgitada kas prokuratuuri juhtimisel on tagatud efektiivne kuritegude menetlemine ressursse võimalikult otstarbekalt ära kasutades. Samuti selgitada välja probleemid ja põhjused, kui esineb ressursi raiskamist.

Teema valiku põhjenduseks on igapäevane ametialane kokkupuude kriminaalmenetlusega ja probleemidega, et menetlejatel tekivad küsimused erinevate prokuröri nõudmisel läbi viidavate menetlustoimingute vajalikkusest ja otstarbekusest kriminaalasjades.

Uuringu käigus viidi läbi intervjuud Viru Ringkonnaprokuratuuri juhtivprokuröri Dilaila Nahkur-Tammiksaarega, eriasjade prokuröri Innokenti Menšikoviga, Kohtla-Järve osakonna prokuröri Mariza Lillepeaga ja Rakvere osakonna vanemprokuröri Sirje Meriloga. Samuti viidi läbi küsitlused Ida Politseiprefektuuri uurijate seas, kes tegelevad prioriteetsete kuritegude ja raskete isikuvastaste kuritegude menetlemisega. Töö autor analüüsis kuritegude statistilisi andmeid aastatel 2004-2008 Ida Politseiprefektuuri tegevuspiirkonnas. Vaadeldud statistikat narkokuritegude ja raskete isikuvastaste kuritegude osas- kuritegude üldarvu, avastatud kuritegude arvu ja prokuratuuri saadetud kuritegude arvu, prokuratuurist tagasi saadetud kuritegude arvu.

Sissejuhatuses püstitatud hüpotees ei leidnud täielikku kinnitust, sest Viru Ringkonnaprokuratuuri ja Ida Politseiprefektuuri erinevate osakondade vahel ei ole ühtlaselt head koostööd. Põhjuseks on prokuröride poolt toodud suur töökoormus, ei jõua jälgida kogu menetluskäiku. Politseile heidetakse ette menetluse kvaliteedi langust, kuna varasem ametniku isiklik vastutus on hajutatud ja kogu menetlust juhib prokurör. Ametnike passiivne suhtlemine prokuröridega tekitab probleeme menetluse tulemuslikkuse osas. Menetluse tulemuslikkust on võimalik tagada ainult pideva vastastikkuse informatsiooni vahetamisega ja koostööga politsei ja prokuratuuri vahel.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Задачей данной выпускной работы было выяснить, достаточно ли обеспечено рациональное использование ресурсов расследования уголовных дел под руководством прокуратуры. Так же при проявлении растрат ресурсов выяснить их проблемы и причины.

Аргументом для выбора данной темы является ежедневное соприкосновение с уголовным производством и проблемами, вызывающих вопросы у лиц ведущих производство, которые связаны с требованиями разных прокуроров о необходимости и целесообразности проведения по требованию прокурора разных следственных действий по уголовным делам.

В ходе исследования проводились интервью с ведущим прокурором Вирусской Окружной прокуратуры Дилайла Нахкур-Таммиксаар, с прокурором по особым делам Иннокентий Меньшиковым, с прокурором Кохтла-Ярвесокго отдела Марица Лиллепеа и со старшим прокурором Раквереского отдела Сирье Мерило. Также производились опросы среди следователей Идаской префектуры полиции, которые занимаются расследованием приоритетных и тяжких преступлений против личности. Автор работы проанализировал статистические данные за период времени 2004 - 2008 год на территории деятельности Идаской префектуры полиции. Рассматривалась статистика по части наркопреступлений и преступлений против личности: общее количество преступлений, число раскрытых преступлений, а также число направленных в прокуратуру и число возвращенных из прокуратуры преступлений.

Воздвигнутая гипотеза не нашла полного подтверждения, так как между разными отделами Вирусской окружной прокуратуры и отделами Идаской префектуры полиции нет хорошего слаженного сотрудничества. Прокуроры называли причиной большую нагрузку - нет времени следить за всем ходом производства. Полицию упрекают в снижении качества расследования, так - как прежняя личная ответственность чиновника развеяна и всем следствием руководит прокурор. Пассивное общение чиновников с прокурорами причиняет проблемы по части

продуктивности расследования. Продуктивность расследования возможно обеспечить лишь постоянным взаимным обменом информации, а также сотрудничеством между полицией и прокуратурой.

VIIDATUD ALLIKATE LOETELU

1. Kergandberg, E., Pikamäe, P. 2000. Eesti uue kriminaalmenetluse seadustiku eelnõu lähtekohad. Tartu. Juridica
2. Aas, N. 2000. Kes vastutab kohtueelse menetluse eest. Tartu. Juridica
3. Kergandberg, E., Sillaots, M. 2006. Kriminaalmenetlusõigus. Tallinn. Juura
4. Nahkur-Tammiksaar, D., 2009. Prokuratuur kriminaalmenetluse juhina. Autori üleskirjutis. 14.04.2009 Kohtla-Järve
5. Lillepea, M., 2009. Prokuratuur kriminaalmenetluse juhina. Autori üleskirjutis. 30.03.2009 Kohtla-Järve
6. Menškov, I., 2009. Prokuratuur kriminaalmenetluse juhina. Autori üleskirjutis. 14.04.2009 Narva
7. Merilo, S., 2009. Prokuratuur kriminaalmenetluse juhina. Autori üleskirjutis. 14.04.2009

TABELITE JA JOONISTE LOETELU

1. Kuritegude üldarv perioodil 2004-2008, registreeritud kuritegude arv, avastatud ehk kahtlustatav on kindlaks tehtud ja prokuratuuri saadetud kriminaalajade arv.....	12
2. Raskete isikuvastaste, nagu tapmised, mõrvad, kuritegude arv perioodil 2004-2008, registreeritud kuritegude arv, avastatud ehk kahtlustatav on kindlaks tehtud ja prokuratuuri saadetud kriminaalajade arv.....	12
3. Rahvatervisevastaste kuritegude arv perioodil 2004-2008, registreeritud kuritegude arv, avastatud ehk kahtlustatav on kindlaks tehtud ja prokuratuuri saadetud kriminaalajade arv.....	13
4. Tapmiste kriminaalajade menetluspikkused 2004-2008 aasta võrdluses.....	14
5. Prokuratuurist täiendavateks menetlustoiminguteks tagastatud kriminaalajade analüüs.....	16